

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Moniky Javorové a soudců JUDr. Petra Hluštíka, Ph. D. a JUDr. Miroslavy Honusové ve věci

žalobce: **Mgr. T. R.**

proti

žalovanému: **Krajské ředitelství policie Moravskoslezského kraje**
sídlem 30. dubna 1682/24, 702 00 Ostrava-Moravská Ostrava

o žalobě proti rozhodnutí ředitele žalovaného ze dne 8. 7. 2019, č. j. KRPT-69144-17/ČJ-2019-0100KR

takto:

- I. Žaloba se **zamítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Vymezení věci

1. Žalobce se podanou žalobou ze dne 9. 9. 2019 domáhal přezkoumání shora uvedeného rozhodnutí ředitele žalovaného, kterým bylo zamítnuto odvolání žalobce proti rozhodnutí vedoucího územního odboru Opava Krajského ředitelství policie Moravskoslezského kraje (dále „správní orgán prvního stupně“) ze dne 6. 5. 2019, kterým byla zamítnuta žádost žalobce o obnovu řízení ve věci, v níž bylo vydáno rozhodnutí vedoucího územního odboru Opava Krajského ředitelství policie Moravskoslezského kraje ze dne 20. 9. 2018, č. j. KRPT-103664-12/ČJ-2018-0706UO – tímto rozhodnutím byl žalobce uznán vinným ze spáchání jednání, které

má znaky přestupku podle § 125c odst. 1 písm. k) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích (dále jen „silniční zákon“), za což mu byl uložen kázeňský trest písemné napomenutí podle § 51 odst. 1 písm. a) zákona č. 361/2003 Sb., o služebním poměru příslušníků bezpečnostních sborů (dále jen „zákon o služebním poměru“).

2. Žalobce uvedl, že předmětného jednání, majícího znaky přestupku, se měl dopustit tím, že jako řidič služebního vozidla VW Transporter RZ X měl dne 24. 4. 2018 kolem 13:30 hodin v obci Ludgeřovice po zastavení vozidla nedostatečně zajistit vozidlo proti pohybu, a to tím, že zatáhl páku ruční brzdy nedostatečně. Žalobce měl zabrzdit vozidlo do polohy udržení vozidla na svahu bezprostředně po příjezdu na místo dopravní nehody, kdy byly brzdy zahřáté, avšak pravděpodobně po vychladnutí brzdových kotoučů se zmenšil jejich rozměr a došlo ke snížení třecí síly mezi brzdovým obložением a funkční plochou brzdových kotoučů, což vedlo k samovolnému rozjezdu vozidla. Proti rozhodnutí správního orgánu prvního stupně si nepodal odvolání, k čemuž žalobce v žalobě uvedl, že v rozhodnutí nebyla řešena náhrada škody na služebním vozidle. Žalobce byl přesvědčen, že je proti způsobené škodě pojištěn. Po doložení všech podkladů pojišťovně však obdržel vyrozumění, že dle pojistné smlouvy se pojištění nevztahuje na škodu způsobenou na věcech movitých, k níž došlo zanedbáním předepsané obsluhy a údržby.
3. Žalobce dále uvedl, že v průběhu sporu s pojišťovnou se mu přihodila událost, kdy prováděl šetření dopravní nehody v Opavě na ul. Nákladní, kdy po zadokumentování dopravní nehody popojel se služebním vozidlem na nedaleké parkoviště, kde po zastavení zatáhl ruční brzdou, která po chvíli samovolně spadla do polohy odbrzděno, což bylo doprovázeno silnou ranou. Když poté brzdou opětovně zatáhl, fungovala již normálně. Po této události začal rozebírat vyjádření znalce Ing. K.; z dostupné literatury zjistil, že teplota brzdových kotoučů může v extrémních případech dosáhnout až 600 °C. Dále se žalobce dopátral toho, že se v určitých případech připouští možnost, kdy se vozidlo začne samovolně posouvat z kopce vlivem chladnutí brzdových kotoučů. Podle žalobce je naprosto nepochybné, že k předmětné dopravní nehodě nemohlo dojít tak, jak popisuje soudní znalec Ing. K.
4. Uvedené skutečnosti, které žalobci nebyly známy v době kázeňského řízení, vedly žalobce k podání žádosti o obnovu řízení dne 19. 3. 2019. Žalobce si nechal zpracovat odborné vyjádření znalcem Ing. I.Ž. Ve znaleckém posudku Ing. K. není řešena otázka, jak se pohybuje vozidlo po vychladnutí brzdových kotoučů, znalec nevysvětluje, jakou rychlostí chladnou brzdové kotouče, za jakou dobu dochází k uvolnění brzdových destiček apod. Znalec uvedl, že na vozidle neshledal žádnou závadu, ačkoli nezkontroloval celou soustavu ruční brzdy, pro svá tvrzení nemá žádnou oporu. Návrh na obnovu řízení byl odvolacím

orgánem zamítnut; tento rozpor neřeší, nezabýval se všemi důvody uvedenými v odvolání, nevyhověl požadavku určitosti a přesnosti. Zaměřil se pouze na procesní stránku a odvolává se na to, že nemůže povolit obnovu řízení, neboť neshledal nové skutečnosti či důkazy. Žalovaný si z vlastní libovůle vybral pro rozhodnutí posudek svědčící pro jeho závěr, rozpor v posudcích nijak neřešil.

5. Žalovaný navrhl žalobu zamítnout. Zdůraznil, že obnova řízení je přípustná pouze za splnění podmínek § 192 zákona o služebním poměru. Žalovaný neshledal existenci skutečností, které by mohly být důvodem pro povolení obnovy řízení; v žádosti o obnovu řízení žalobce své námitky směřoval v převážném rozsahu proti závěrům znaleckého posudku, s jehož obsahem se seznámil již v průběhu řízení ve věcech služebního poměru, nicméně v uvedeném řízení proti němu nijak nebrojil. Své námitky žalobce doplnil o své teorie, jak mohl skutkový děj podle jeho názoru probíhat, tyto však žalobce rovněž mohl prezentovat již při ústním jednání dne 11. 9. 2018, následně v rámci seznámení se s podklady před vydáním prvostupňového rozhodnutí nežádal jejich doplnění ani neměl výhrady ke způsobu jejich zjištění. Námitky žalobce tak nebyly shledány jako nové skutečnosti, které vyšly najevo a které existovaly v průběhu původního řízení a které nemohl žalobce bez svého zavinění uplatnit a zároveň které mohly mít vliv na obsah rozhodnutí. Žalobce se za novou skutečnost snaží považovat velmi neurčitým způsobem údajnou následnou událost, která se měla přihodit v blíže nespecifikované době po předmětné dopravní nehodě. Tuto zkušenost žalobce popsal až v žalobě. Služební funkcionář rozhodující o povolení obnovy řízení neměl o této události bližší informace, i když by jimi musel žalobce v té době již disponovat a měl je uvést do žádosti o obnovu řízení. Přesto žalovaný provedl šetření k tomu, zda uvedená událost byla předmětem dalšího postupu, tedy, zda žalobce oznámil incident samovolného uvolnění páky ruční brzdy. Bylo zjištěno, že žalobce takové oznámení neučinil. Žalovaný dále v návaznosti na žalobu zjišťoval, zda se v době od 24. 4. 2018 udála žalobcem popsáná událost a zjistil ze sdělení prap. P. B. ze dne 17. 10. 2014, že dne 16. 12. 2018 šetřil s žalobcem dopravní nehodu na ulici Nákladní v Opavě, přičemž mu měl po příchodu k vozidlu žalobce sdělit, že když měl zataženou ruční brzdu, tato se mu měla samovolně povolit a klesnout do vodorovné polohy; nicméně uvedeného dne vozidlo neřídil a tomuto tvrzení žalobce nevěnoval pozornost.
6. Žalovaný se zabýval také kromě důvodů pro povolení obnovy řízení dle § 192 odst. 1 písm. a) zákona o služebním poměru také důvodem pro povolení obnovy řízení podle § 192 odst. 1 písm. c) uvedeného zákona. Dospěl k závěru, že nevznikly žádné rozpory, které by měly být vyřešeny, tedy pravdivost znaleckého posudku nebyla vyvrácena. Žalovaný poukázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 23. 8. 2005, č. j. 5 A 127/2002-42.

Zjištění ze správních spisů

7. Ze správních spisů soud pro účely soudního přezkumu zjistil, že dne 4. 5. 2018 bylo zahájeno řízení ve věcech služebního poměru vůči žalobci, a to pro jednání, které má znaky přestupku podle § 125c odst. 1 písm. k) silničního zákona, kterého se měl dopustit tím, že jako řidič služebního vozidla VW Transporter RZ X měl dne 24. 4. 2018 kolem 13:30 hodin v obci Ludgerovice po zastavení vozidla nedostatečně zajistit vozidlo proti pohybu, a to tím, že zatahl páku ruční brzdy nedostatečně, přičemž došlo vlivem náklonu vozovky k samovolnému rozjetí vozidla a jeho nárazu do před ním stojícího vozidla RZS.

8. V rámci řízení ve věcech služebního poměru byl vyžádán znalecký posudek z oboru silniční dopravy, přičemž byl správním orgánem přibrán znalec Ing. A. K. Ph.D. Úkolem posudku bylo zjistit, zda došlo na služebním vozidle VW Transporter k technické závadě na ruční brzdě, pokud ano, určit, zda ke vzniku závady došlo náhle či nikoli a jakým způsobem se závada projevovala před dopravní nehodou. Znalecký posudek byl znalcem vypracován dne 22. 8. 2018. Z jeho závěrů vyplývá, že na ruční – parkovací brzdě předmětného vozidla nebyla nalezena závada, o níž by bylo možno důvodně předpokládat, že se na vozidle nacházela před předmětnou dopravní nehodou a kterou by bylo možno označit za její příčinu. Znalec dále dospěl k závěru, že samovolný rozjezd vozidla byl způsoben nedostatečným zatažením páky ruční brzdy, resp. jejím zabrzděním do režimu udržení vozidla na svahu po příjezdu na místo dopravní nehody, kdy byly brzdové jednotky zahřáté, avšak s pravděpodobností hraničící s jistotou se při vychladnutí brzdových kotoučů zmenšil jejich rozměr a došlo tak ke snížení třecí síly mezi brzdovým obložím a funkční plochou brzdových kotoučů, což vedlo k rozjezdu vozidla.
9. Dne 11. 9. 2018 se ve věci služebního poměru žalobce konalo ústní jednání, u kterého se žalobce v zásadě nijak k věci nevyjádřil.
10. Rozhodnutím správního orgánu prvního stupně ze dne 20. 9. 2018, č. j. KRPT-103664-12/ČJ-2018-0706UO byl žalobce uznán vinným ze spáchání shora popsaného jednání, které má znaky přestupku podle § 125c odst. 1 písm. k) silničního zákona, za což mu byl uložen kázeňský trest písemné napomenutí podle § 51 odst. 1 písm. a) zákona o služebním poměru. Proti tomuto rozhodnutí si žalobce nepodal odvolání.
11. Podáním ze dne 19. 3. 2019 požádal žalobce o obnovu řízení ve věci předmětné dopravní nehody ze dne 24. 4. 2018. V návrhu uvedl, že na základě nově zjištěných skutečností má za to, že k dopravní nehodě nemohlo dojít tak, jak je uvedeno v rozhodnutí. Závěrečná hodnocení znalce se neopírají o žádná fakta, konkrétní hodnoty či skutečnosti, které je možno jednoznačně posoudit. V místě předmětné dopravní nehody se vozidlo muselo rozjet okamžitým snížením brzdného účinku na hodnotu zcela odbrzděného vozidla, jinak by nedosáhlo rychlosti, kterou narazilo do vozidla RZS. K samovolnému rozjetí vozidla VW muselo dojít selháním mechanismu páky ruční brzdy, a to samovolným pádem páky. V době užívání vozidla byl osobně u takového selhání. Zatažení brzdy běžnou silou na méně než 4. zub je přinejmenším nepravděpodobné.
12. Rozhodnutím správního orgánu prvního stupně ze dne 6. 5. 2019 byla žádost žalobce o obnovu řízení zamítnuta. Správní orgán dospěl k závěru, že žalobce neuvedl žádnou novou skutečnost, která by existovala v době původního řízení a kterou nemohl žalobce bez svého zavinění v tomto řízení uplatnit. Žalobci byl před vydáním předmětného rozhodnutí ve věcech služebního poměru znám spis i znalecký posudek. Proti tomuto rozhodnutí si žalobce dne 21. 5. 2019 podal odvolání, které obsahově blíže nijak nespecifikoval, pouze uvedl, že svou žádost o obnovu řízení doplňuje o odborné vyjádření znalce Ing. I.Ž. ze dne 19. 5. 2019. Následně rozhodl žalovaný napadeným rozhodnutím. Dospěl k závěru, že žalobcem nebyla uplatněna žádná skutečnost, která by zároveň splňovala další podmínky ve smyslu § 192 odst. 1 písm. a) zákona o služebním poměru. Polemiky nad správností závěrů znaleckého posudku nejsou relevantním důvodem, který by nemohl být uplatněn kdykoliv v rámci vedeného řízení ve věcech služebního poměru. Žalobce se v rámci uvedeného řízení spokojil s výstupem znalce ve znaleckém posudku č. AD/2093. Žalovaný neshledal ani důvod k obnově řízení podle § 192 odst. 1 písm. c) zákona o služebním

poměru. Dodatečně doložené odborné vyjádření nelze vzhledem ke své obecné povaze považovat za důkaz, který by popřel věrohodnost znaleckého posudku znalce Ing. K.

Posouzení věci krajským soudem

13. Krajský soud přezkoumal v mezích žalobních bodů [§ 75 odst. 2 zák. č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“)] napadené rozhodnutí, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného (§ 75 odst. 1 s. ř. s.) a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
14. Ve věci proběhlo dne 27. 5. 2020 u podepsaného soudu ústní jednání, v rámci kterého účastníci setrvali na svých stanoviscích. Žalobce v rámci závěrečného návrhu zdůraznil, že po podání žaloby provedl žalovaný další šetření, a to tak, že policistům užívajícím předmětné vozidlo byla zaslána žádost o spolupráci, ke sdělení, zda se jim kdykoliv po 24. 4. 2018 přihodila podobná událost, tedy samovolné uvolnění ruční brzdy. Neopomněli přitom dopsat, že v kladném případě je nutno uvést všechny podrobnosti, včetně důvodů neoznámení. Dále se žalobce vyjádřil ke znaleckému posudku v zásadě shodně se žalobními tvrzeními. Žalovaný v rámci závěrečného návrhu zdůraznil, že žalobce měl již v návrhu na povolení obnovy řízení uvést veškeré důvody, přičemž tento pouze vágně a obecně uvedl, co se stalo, neuvedl nic konkrétního. Žalobce až v rámci žaloby konkretizoval předmětnou událost, přičemž v rámci kázeňského řízení ve věci nenahlášení události potvrdil datum 16. 12. 2018, kdy mělo k události dojít. Z uvedeného pak vyplývá, že návrh na obnovu řízení byl podán opožděně.
15. Podle § 192 odst. 1 zákona o služebním poměru, řízení, které je ukončeno rozhodnutím, jež nabylo právní moci, se na žádost účastníka obnoví, jestliže
 - a) vyšla najevo nová skutečnost, která existovala v době původního řízení a kterou nemohl účastník, jemuž je ku prospěchu, bez svého zavinění v tomto řízení uplatnit,
 - b) rozhodnutí záviselo na posouzení předběžné otázky, o níž bylo příslušným orgánem rozhodnuto jinak, nebo
 - c) rozhodnutí se opírá o důkaz, o němž se zjistilo, že je nepravdivý, a tato skutečnost může mít podstatný vliv na obsah rozhodnutí.
16. Krajský soud podotýká, že obnova řízení je mimořádným opravným prostředkem prolamujícím účinek právní moci rozhodnutí. Okamžik právní moci je přitom důležitým momentem z hlediska právní jistoty a stability všech subjektů veřejné správy. Smyslem a účelem obnovy řízení je umožnit zvrácení pravomocného rozhodnutí, které založilo nebo závazně určilo svým adresátům práva a povinnosti, a nahradit je rozhodnutím novým. Obnova řízení tedy ze své povahy bude vždy zásadním zásahem do právní jistoty; do pravomocného rozhodnutí je proto možno zasáhnout jen za zcela mimořádných a zákonem striktně specifikovaných podmínek.
17. Z uvedených důvodů je užití mimořádného opravného prostředku obnovy řízení omezeno na poměrně úzce vymezené případy taxativně stanovené zákonem, v daném případě v § 192 odst. 1 zákona o služebním poměru. Teprve za splnění zákonem stanovených podmínek má účastník řízení právní nárok na povolení obnovy řízení (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 3. 2014, č.j. 4 Ads 125/2013 - 23).
18. Při rozhodování o žádosti o povolení obnovy řízení zkoumá příslušný správní orgán jen to, zda je v dané věci splněna některá z alternativně uvedených podmínek, a současně

posuzuje, zda nové skutečnosti mohou odůvodňovat jiné řešení otázky, jež byla předmětem rozhodování (v dikci ustanovení § 192 odst. 1 zákona o služebním poměru, zda tyto skutečnosti mohou mít podstatný vliv na obsah rozhodnutí v původním řízení).

19. Uvedené meze rozhodování správního orgánu se pak nutně promítají i do přezkumné činnosti soudu v řízení o žalobě proti rozhodnutí ve věci obnovy řízení.
20. Podle konstantní judikatury Nejvyššího správního soudu „*citované ustanovení slouží k odstranění nedostatků ve zjištění skutkového stavu, které byly způsobeny tím, že nebyly známy všechny skutečnosti a důkazy nutné pro náležité posouzení věci. Při uplatnění tohoto důvodu obnovy řízení je tedy nutné označit skutečnosti a důkazy, které existovaly již v době původního správního řízení, avšak byly správním orgánům neznámé, a které by vedly k takovému zjištění stavu věci, jež by vzbudilo pochybnost o správnosti pravomocného rozhodnutí*“ (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 13. 5. 2010, č.j. 6 As 39/2009 - 74, publikovaný pod č. 2144/2010 Sb. NSS). Toto rozhodnutí bylo sice vydáno ve vztahu k obnově řízení podle správního řádu, nicméně jeho závěry jsou použitelné i pro řízení o obnově řízení podle zákona o služebním poměru, jak Nejvyšší správní soud potvrdil např. v rozsudku ze dne 28. 3. 2014, č.j. 4 Ads 125/2013 - 23.
21. Rovněž podle ustálené rozhodovací praxe Ústavního soudu obnova řízení představuje průlom do principu nezměnitelnosti a závaznosti vydaných rozhodnutí. Jejím účelem je odstranit nedostatky ve skutkových zjištěních pravomocného rozhodnutí v případech, kdy tyto vady vyšly najevo až po právní moci původního rozhodnutí. V řízení o povolení obnovy se nepřezkoumává zákonnost a odůvodněnost původního rozhodnutí, ale je nutné posoudit otázku, zda nové skutečnosti či důkazy dříve neznámé ve spojení s důkazy již provedenými mohou odůvodnit jiné (účastníkovi příznivější) rozhodnutí, než které bylo dříve vydáno (srov. nálezn. sp. zn. III. ÚS 3386/09 ze dne 29. 7. 2010; obdobně srov. rozhodnutí zvláštního senátu zřízeného podle zákona č. 131/2002 Sb., o rozhodování některých kompetenčních sporů, čj. Konf 65/2010 - 21, publikované pod č. 2499/2011 Sb. NSS).
22. Krajský soud ve shodě s žalovaným shledal, že žádný z žalobcem uplatněných důvodů pro obnovu řízení neodpovídá požadavkům ustanovení § 192 odst. 1 zákona o služebním poměru, neboť se nejedná o skutečnosti, které žalobce, jemuž jsou ku prospěchu, nemohl bez svého zavinění v původním řízení uplatnit.
23. V projednávané věci je zcela podstatné, že žalobce se žádostí o obnovu řízení domáhá zpochybnění závěrů znaleckého posudku zpracovaného v původním řízení ve věcech služebního poměru, přičemž však v původním řízení proti těmto závěrům nijak nebrojil, tedy lze dovodit, že je implicitně přijal. Krajský soud přitom neshledal existenci jakékoli skutečnosti, vedoucí k závěru, že by žalobci v původním řízení bránilo vyslovit se závěry znaleckého posudku nesouhlas, resp. těmto závěrům oponovat.
24. Ani žalobcem popsaná událost, ke které mělo dojít dne 16. 12. 2018, kdy mělo dojít k samovolnému uvolnění páky ruční brzdy, nemůže na uvedeném nic změnit. Tato událost totiž sama o sobě není s to zpochybnit původní závěry o příčinách dopravní nehody, neboť žalobcem ani nebyly tvrzeny žádné skutečnosti, ze kterých by vyplývalo, že k samovolnému rozjetí vozidla dne 24. 4. 2018 muselo dojít právě samovolným uvolněním páky ruční brzdy. Tvrzení žalobce nepodporuje ani ve služebním řízení žalobcem předložené odborné vyjádření Ing. I. Ž. Odborné vyjádření totiž nijak nevyvrací variantu, ke které dospěl znalec Ing. K., že nejpravděpodobnějším důvodem samovolného rozjetí

předmětného vozidla bylo ze strany žalobce nedostatečné zatažení páky ruční brzdy. V uvedeném vyjádření se totiž Ing.Ž. vyjadřuje pouze obecně v tom smyslu, že s vysokou pravděpodobností došlo k samovolnému rozjetí vozidla po uvolnění páky ruční brzdy, když západka nezapadla za hranu zubů. To však samo o sobě nevylučuje zároveň nedostatečné zatažení páky ruční brzdy žalobcem.

25. Krajský soud zdůrazňuje, že se zřetelem ke shora popsaným judikatorním východiskům nelze připustit, aby žalobce prostřednictvím mimořádného opravného prostředku v podobě žádosti o obnovu řízení usiloval o přezkum zákonnosti původního rozhodnutí co do jeho skutkových závěrů za situace, kdy žalobci objektivně nic nebránilo, aby již v průběhu původního řízení navrhoval doplnění skutkových zjištění, rozporoval závěry znalce apod. Je zcela podstatná skutečnost, že žalobce proti původnímu prvostupňovému rozhodnutí nebrojil odvoláním, z čehož lze implicitně dovodit, že se se závěry vyslovenými v uvedeném rozhodnutí ztotožnil.

Závěr a náklady řízení

26. Krajský soud ze všech shora uvedených důvodů uzavírá, že žalobu důvodnou neshledal, a proto ji dle ust. § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
27. O náhradě nákladů řízení mezi účastníky bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s. ř. s., neboť žalobce v řízení úspěšný nebyl a žalovanému nad rámec jeho úřední činnosti žádné náklady nevznikly. Soud tedy výrokem II. tohoto rozsudku žádnému z účastníků právo na náhradu nákladů řízení nepřiznal.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu.

Ostrava 27. května 2020

JUDr. Monika Javorová
předsedkyně senátu